

[Anne Grete Holmsgård]

til en ordning som K-låneordningen, men at det ikke kan forsvares.

Ganske vist fører regeringen også på andre områder den politik, at det især er de merebemidlede, der skal have tilskud og gå fri af besparelser, fordi de antages at besidde en specielt stor portion virkelyst og initiativ, men regeringen har jo selv – det er socialministeren – argumenteret for, at det netop fremmer lysten til at arbejde og virke, hvis man nedsætter den offentlige støtte, den enkelte kan få. Det må vel ikke mindst gælde dem, cheføkonom i SDS Peter Wendt har betegnet som »industrielle pensionister«. Det er dem, der i modsætning til de øvrige pensionister hverken er ubemidlede eller effektive. Samme cheføkonom har i øvrigt påpeget, at netop støtten til industripensionisterne har bevirket, at vækstcentre er forsvundet, og da industripensionisterne selv har en lav realvækst, er ledigheden og betalingsbalanceunderskuddet vokset.

Jeg skal derfor opfordre regeringen til snarest muligt og virkelig seriøst at gå ind i arbejdet med at privatisere det private erhvervsliv, afvikle de offentlige støtteordninger, hvis registrerbare del, de direkte tilskud, faktisk er vokset 3 gange så hurtigt som de samlede offentlige udgifter i løbet af de sidste 10 år. Ud over de åbenlyse gevinster i form af bedre økonomi for statskassen og større effektivitet i produktionen vil der her være en oplagt mulighed for at gøre op med års lallende socialdemokratisk industripolitik. Jeg kan dårligt forestille mig, at de mindre væsentlige borgerlige partiers medansvar for denne politik skulle holde de konservative ministre tilbage fra at få ændret disse fuldstændig uacceptable forhold.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må gå ud fra, at forslagsstillerne har fremsat dette beslutningsforslag som en morsomhed på den ene side, men på den anden side for at påvise, at det er lidt vanskeligt i et udviklet samfund at privatisere alting. Personligt kunne jeg da godt tænke mig, om vi kunne kigge på f. eks. forsvaret. Vi kunne begynde med en lille division med en general Wallenstein i spidsen og se, om den ville have lidt større effekt end det rent offentlige militær med krigsskibe, om man kan ramme bedre end fregatten »Peder Skram«, hvis det

er privat, osv., hvis man skal have lidt sanering og sådan noget.

Hvis man virkelig mener det, så kunne man da godt prøve den slags, og selvfølgelig er der også visse andre områder, som man, hvis man sådan filosoferer lidt, kunne tænke sig. Man kunne også se på, om vi kunne få et lidt bedre fængselsvæsen med lidt større aktivitet. Kunne vi ikke have et privat aktivitetsfængsel eller sådan noget? Det var måske værd at prøve. Rent personligt mener jeg, at det kunne være givtigt at prøve det.

Nå ja, så er der kongehuset. Jeg synes, at kongehuset i dag er en udmærket PR-virk-somhed. Jeg tror, at kongehuset betaler sig udmærket, og selv om jeg er republikaner af indstilling, vil jeg bevare det, som jeg mener er givtigt for samfundet i den øjeblikkelige situation. Jeg kan også være enig i at sætte spørgsmålstegn ved, om vi skal have en delvis statskirke i al fremtid. Ja men det kan vi da udmærket diskutere. Hvis man tager de kulturelle aktiviteter, all right, så er der mange, man kan privatisere, f. eks. Det kgl. Teater, og når folk vil sy stramaj eller spille ludo eller bridge, så må det vel også være for egen regning. Det må man selvfølgelig privatisere samtidig.

Selvfølgelig er der områder, som man hidtil ikke har tænkt på kunne privatiseres, men som man muligvis kan privatisere. Det er da i hvert fald værd at filosofere over, om der er nogle rimelige muligheder. Men det kræver selvfølgelig, hvis man skal være alvorlig, at man forsøger stump.

Reelt sagt er vores målsætning i kristeligt folkeparti ikke at privatisere hele det danske samfund. Vi mener stadig væk, at en veludviklet offentlig sektor er af værdi for samfundet og dets udvikling og for de små og de svage i samfundet. På den baggrund afviser vi dette forslag, men vi vil da gerne drøfte sådanne forslag, også med VS.

Waldorff (VS):

Jeg må sige, at jeg virkelig føler, det er foruroligende, når fru Yvonne Herløv Andersen siger, at dette er fuldstændig ude af proportion med de alvorlige politiske problemer, man bør diskutere i folketinget. Dette er regeringens kongstanke. Dette er det eneste ideologisk virkelig vigtige punkt, denne regering har ført frem i forhold til tidligere rege-